

cario Thraciæ subijcerentur. Verba Notitiæ sunt:

[Sub dispositione viri spectabilis Vicarij Diœceseos Thraciarum
Prouinciæ infraſcriptæ.

III.
MACEDONIA
DESCRIPTIO ET
SITVS.

^a Constant. Porph.
lib. 2. themate 2.

Europa, Thracia, Hæmimontus, Rhodope, Mœſia ſecunda, Scythia.]
Macedoniæ diœceſis eoſdem fines habuit, quos Græcia antiqua, ſi Cre-
tam Inſulam, quam addit Notitia, excipiamus: nec non vtriuſque quatuor
Prouinciæ numerantur apud antiquos, Epirus quæ in duas poſtea diuiſa
eſt, Achaia, Peloponneſus, & Macedonia. Terminatur autem Macedo-
nia ſpeciatiſumpta à Septentrione Scardo monte, quo etiam à Dalma-
tia diuiditur, Orbelo quo à Dardania, & Pangæo quo à Thracia: ab Oc-
caſu Epiro noua, Candauijs montibus & Præualitana: Ab Oriente Mari
Ægeo quæ Macedonicum eſt. Denique à Meridie, Epiro & Theſſalia, Mon-
tibus Acroceraunijs, Pyrrhijs & Candauijs vt plurimum interiectis. Qui-
buſdam Mygdonia, Pyeria & Edonia à nobilioribus populis dicta fuit: po-
ſtea tamen Macedonia à Macedone Oſiridis filio, quem eius populis impe-
raſſe Diodorus Siculus ſcribit, vel vt volunt Conſtantine^a Porphyrogen-
neta & Stephanus, à Macedone Iouis filio ex Thyra Deucalionis filia. Eius
pars Macedoniæ ſalutaris nomen habuit, factaque eſt Prouincia ſpecialis à
proprio Præſide adminiſtrata. Hæc vtrique diœceſi Daciæ & Macedo-
niæ communis eſt in Notitia Ciuili, vt diximus. Et ratio eſt, quod eius
pars vna Vicario Macedoniæ parebat, & altera Vicario Daciæ, licet ab vno
Præſide regeretur, qui Vicario Macedoniæ, quoad eam partem quæ in
eius diœceſi erat, ſubijciebatur, & Vicario Daciæ quantum ad aliam. Vn-
de certò inferendum eſt, hanc in finibus vtriuſque ſitam fuiſſe. Salutaris
autem dicebatur, ab aquarum ſalubritate, quæ per eam oriuntur &
fluunt.

IV.
THESSALIA DE-
SCRIPTIO.

^a Velleius Patere.
lib. 1.

Theſſalia Macedoniæ, cuius pars erat tempore Ptolemæi, ab Auftro ad-
iacet, finesque habet ab Oriente Ægeum Mare, quæ Græcum appellatur
ab oſtio Penei fluuij vſque ad Maliacum ſinum & Termopilas: Macedo-
niam ipſam à Septentrione, Achaia à Meridie, & Epirum ab Occidente,
Olympo, Pierijs, Candauijs, Pindo, & Oetæis montibus interpoſitis. Olim
Pelagicum Argos vocabatur, à Pelagis Barbaris qui hanc occupauère,
vel à Pelago Inachi, aut Neptuni, & Lariffæ filio: tandemque, vt ait Vel-
leius Paterculus^b, Theſſalia à Theſſalo, qui hanc armis comparauit. [Achæi,
inquit, ex Laconica pulſi, eas occupauère ſedes, quas nunc obtinent. Pelag-
gi Athenas commigrauere; acerque bello iuuenis nomine Theſſalus, na-
tione Theſprotius, cum magna ciuium manu eam regionem armis occupa-
uit, quæ nunc ab eius nomine Theſſalia appellatur, ante Myrmidonum
vocatata ciuitas.]

V.
EPIRI VTRIUS-
QUE DESCRIPTIO.

Epirus ab Occidente terminatur mari Ionio, ab Oriente Acheloo fluui-
o, quo ab Achaia quæ illi ad meridiem eſt, diuiditur, Pindo monte quo à
Theſſalia, & Candauijs quibus à Macedonia: à Septentrione autem Præ-
ualitana. In duas diuiſa eſt, veterem & nouam. Vetus meridionalior eſt,
circa Ambracium ſinum, ſic dictum ab Ambracia ciuitate, quæ quondam
regia fuit Pyrrhi, ſplendide ab eo exornata, vrbiumque Epiroticarum
olim maxima & nobiliſſima. Noua verò ad Septentrionem vergit, eſtque
circa Dyrrachium ſita.